

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰσερχόμεθα εἰς τὸ φθινόπωρον, τὸ ὁποῖον σημαίνει, ὅτι παύουσι πλέον τὰ θερινὰ θέατρα καὶ τὰ ἄλλα ὑπαίθρια θεάματα, ὅτι καταργοῦνται οἱ νυκτερινοὶ περίπατοι τῆς Ὀμονοίας καὶ τοῦ Φαλήρου, ὅτι ἐπανερχονται εἰς τὸ πρῶν καθεστὸς αἱ εἰς τὰς ἐξοχὰς μεταδίδασαι οἰκογένειαι, προσκαλοῦνται εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν οἱ τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἐπενδύται μέχρι κατασκευῆς νέων, ἀντικαθίσταται ὁ κονιορτὸς διὰ τοῦ βορβόρου καὶ προστίθεται εἰς τὰ ἄλλα δυστυχήματά μας... καὶ ἡ Βουλὴ.

Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι αὐτὸ θὰ εἴνε τὸ μεγαλείτερον.

✱

Ὡς τὸ σπουδαιότερον γεγονός τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐθεωρήθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ Διαδόχου μετὰ τῆς ἀδελφῆς τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Σοφίας καὶ μάλιστα ἐγράφη, ὅτι πολλοὶ γέροντες συνεκινήθησαν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι, ὥστε ἤρχισαν νὰ κλαίωσιν. Ἐμαθόμεν θετικῶς παρὰ τοῦ κ. Γέροντα, ὅτι τοῦτο δὲν ἔχεται ἀληθείας.

✱

Ἐὰν ἐπιμένῃ ἡ φήμη «Ἀκρόπολις» εἰς τὴν εἰρήσιν τῆς ταύτης τὴν διαβεβαιούμεν, ὅτι ἀληθῶς μεγίστην συγκίνησιν ἠσθάνθησαν πάντες καὶ ἤρχισαν νὰ κλαίωσιν... ὅταν ἔμαθον, ὅτι τὸ ἐκ τῆς προικὸς εἰσόδημα δὲν ὑπερβαίνει τὰς τριακοντακισχιλίας μάρκας.

✱

Οὔτε ἡ «Πρωία», οὔτε ὁ «Σύλλογος» ἀνέγραψαν τοὺς ἀρραβῶνας τούτους. Αὐτὸ τινὲς τὸ ἐξέλαβον ὡς τρόπον ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι δίκαιον. Ὁ κ. Δηλιγιάννης θέλει ἀκόμη τὸν Διάδοχον ἀνήλικον πῶς λοιπὸν εἴνε δυνατὸν τῶρα νὰ πκραδεχθῇ τοὺς ἀρραβῶνάς του;

✱

Διάλογος μετὰξὺ δύο νέων γελόντων:

— Δὲν μοῦ ἤρεσαν διόλου οἱ ἀρραβῶνες μετὰ τῆς Σοφίας.

— Μὰ ποῖα ἤθελες νὰ πάρῃ;

— Τὴν Ἀγία Σοφία.

✱

Δὲν ἠδυνήθη νὰ εἰσέλθῃ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν πρωθυπουργίαν τοῦ ὁ κ. Δηλιγιάννης εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὡς πρωθυπουργός, ὀλίγον ὅμως ἔλειψεν ἐφέτος νὰ εἰσέλθῃ ὡς... Βεζύρης. Τοιαύτας τιμὰς ἐσκόπει νὰ ἀπονείμῃ αὐτῷ ὁ αὐτόθι διοικητής, ἐὰν ὁ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν δὲν μετέβαινεν ἐκεῖ incognito καὶ δὲν θὰ ἦτο ἀδίκος ἡ τοιαύτη ἀπονουμή, διότι οὐδεὶς ἄλλος Βεζύρης θὰ παρέσχε μέχρι τοῦδε τῇ Τουρίκῃ τὰς ἐκδουλεύσεις τὰς ὁποίας παρέσχε ὁ πρῶν πρωθυπουργός.

✱

Καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν δὲν ἐσκόπει ν' ἀποβι-

θασθῇ, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ πράξῃ τοῦτο διὰ μίαν μόνον ἡμέραν θελχθεὶς ἐκ τῶν καλλωνῶν τῆς φύσεως. Τί ἔκαμεν ἄρα κατὰ τὴν μίαν αὐτὴν ἡμέραν; Μᾶς εἶπον, ὅτι θὰ παρέμενε περισσότερον χρόνον, ἀλλ' ἐπετάχυνε τὴν ἐπινόδον του, εὐθύς ὡς ἔμαθεν, ὅτι ἀφικνεῖται ἐνταῦθα ὁ ὑψάρηνος ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν».

✱

Καὶ πάλιν ἐδῶ ὁ Στῆλμαν; Μὰ δὲν ἀφίνει τέλος πάντων αὐτὸν τὸν ἀνθρώπον νὰ ἡσυχάσῃ ὀλίγον καὶ προυνιάζεται ὡς ἐφιάλτης ἵνα πῆσῃ τὴν τρυφεράν του καρδίαν! Καὶ μάλιστα μάλιστα ἐφθασεν ἐπεσκέφθῃ τὸν κ. Πρωθυπουργόν. Αὐτὰ ὅλα εἴνε βεβαίως κακὰ σημεῖα τῶν καιρῶν κ. Δηλιγιάννη.

Ἄς

ΩΣ ΕΥ ΠΑΡΕΣΤΗΣ

Ἰσο - γκελντ, ἐφέντιμτ, ἤγουν καλῶς ὤρισες!...
Πῶς λοιπὸν τὰ πέρασες, καὶ ὡς ποῦ προχώρησες;
Στὸ μακρὸν ταξίδι σου δὲν μᾶς ἐθυμήθηκες;
Βίδες Τούρκους στὸ Σταμπούλ; τρόμαξες; φοβήθηκες;
Ἀραμπάδες ἦλθανε καὶ καίγια μπεσ - τσιφτέ;
Ντοναρμάδες σοῦ 'καμαν καὶ τοὺς ἔκαμες σιφτέ;
Σοῦπαν καὶ σοῦ 'φώταξαν Ντιλιγιάννημ τσοκρυσά;
Ἦγουν ζήτω τοῦ Ντελῆ, τοῦ Βεζίρη, τοῦ Πασᾶ...
Στὸ χαρὰμ δὲν σ' ἔφεραν; γκιούλ μπαχάρ δὲν σ' ἀλλεῖψαν;
Μὲ λαχοῦρ μὲ γιασεμιὰ δλο δὲν σ' ἐκάλυψαν;
Εἰς τὰ ζάρφια σοῦ φεραν καϊμακλίτικο καφέ;
Γιὰ τσομποῦν δὲν σοῦ ὠκαν; δὲν μιλάς, βρε ἀδελφέ;
Τί κεμπὰπ σ' ἐτάϊσαν; τί σερμπέτ σ' ἐπότισαν;
Τί τραγούδια σοῦ ψαλαν; πῶς σ' ἐτροφοδότησαν;
Μήπως σοῦ τραγούδησαν τὴ Φρατζέσκα Ρίμινη,
ἢ μὴ σοῦ ἐφώταξαν βρατινισιχτίμινι; !...

Γκισοῦρ

Η ΝΥΦΟΥΛΑ

Δὲν λέγω πῶς δὲν εἶν' ἀπὸ φαμίλια,
πῶς Αὐτοκράτορας δὲν εἴνε ἀδελφῇ.
προσόντα πῶς δὲν τὴν στολίζουν χίλις,
ἤγουν παιδεῖα, φρόνησις, ἀνατροφή...
Μὰ λέγω καὶ τὰ σὺκα πάντα σὺκα,
κ' ἐπιθυμοῦσα νὰ γέ λήγῃ προῖκα...

Ρίμπορτερ